

Au - rin - kom - ma y - lös - nou - si, pai - staa
 Mor - gon - so - la var - mar kjær - leg si - gers -
 voit - to - vaa - ra - la. Läm - min va - lo hä - nest'
 fjell med lys og brann. Al - le sor - ger, all be -
 lois - taa, su - rut, mur - heet poi - staa meist'.
 kym - ring, alt som tyn - ga oss for - svann.
 Kok - hoon tulk - kaa, taiv - haan lin - nut, su - vi - il -
 Kom nå, al - le him - mel - fug - lar, pust og
 maa hen - git - täm - hään! Vi - ser - tåk - kää, pie - net
 fly i som - mar - vind. Syng nå, al - le gla - de
 lei - vot, ok - sil' tu - or - heen vii - ni - puun.
 ler - ker, kom og syng ein som - mar inn.

O © Terje Aronsen (Kv) og © Heidi Strand Harboe (N)

Kvensk

2 Kylmä talvi poijes meni,
 myrskysää oon loppunu,
 lumipilvet hajoitetut,
 kylmä sumu selviny.
 Leh et puhkeevat jo puihin,
 valkoruusut kassuu maast'.
 Lounatuuli hiljaisenna
 Etelästä puhalttaa.

3 Kesälinnut iloisenna
 lenttää ilmass' lämpimäss'.
 Sulanheela sydämellä
 laulaa toukomettiset.
 Elämä ja auttuus loistaa
 Herran seurakunnassa.
 Aurinko oon ristin päälä
 valkea ja punainen.

4 Armonhenki täyttää rinnat
 murheeliset ilola.
 Rauhan tyven, puh as ilma
 Jeesuksesta virtoaa.
 Epäilysten alta noussee
 sieluni sinnuu
 kiittämhään.
 Ikävöitten täältä päästä
 kotimaahan ikuisheen.

Nynorsk

2 Nå har siste stormen stilna,
 vinteren har reist sin veg.
 Snøskyer og frost er borte,
 tåka har sagt takk for seg.
 Blada brest på bare kvistar,
 kvite roser står i knopp,
 mild sørvestvind varmar hjartet,
 opnar sommarporten opp.

3 Fuglar syng av lyst og glede,
 her er sommarluft og fryd,
 biene har nettopp vakna,
 alt blir fylt med sommarlyd.
 Livet syng og sæla lyser
 klart frå Kristi kyrkje nå.
 Sommarsola over krossen
 viser kven me ventar på.

4 Nådepusten fyller brystet
 gråten stilnar, alt blir fred.
 Her er lys, og her er stille,
 sommarlufta strøymer ned,
 strøymer mildt mot oss frå
 Kristus
 tvilen teier, håpet sviv.
 Ein gong skal eg reisa herfrå,
 heim til vår og evig liv.